

въ монастырата! а азъ ще да и́демъ да се молимъ
 на царя та за тёбе, датъ прости, и́така веднашъ
 и́де и́гумено при царя: и́мъ падналъ на нозъкъ-
 те, и́ говорилъ: молимъ твоа держава царю, да
 ми простиша єдинъ человѣкъ за ради мѣгово то
 спасеніе, пыталъ царя за и́мъ то каквѣ выкатъ че-
 ловѣка, говори и́гумено: а́ко ми не дадешъ пи-
 смо да знамъ че ще го простиша не можемъ да го
 кажемъ кой є, и́ да́де царю прощеніе съ писмо.
 И тога и́гумено каза кой є, и́ се єдно по єдно,
 като чѣ това царю, и́ расплакалъ, и́ се зарадвалъ,
 а́масъ и́ разжалилъ, обаче видѣлъ да є ши-
 шалъ на путь спасителни, и́ штабилъ толкова
 слава, и́ се зарадвалъ съ душа та: а́ и́гумено съ
 подчительни слова оутѣши царя. И бѣде благо-
 даренъ въ свбій монастырь, и́ каза що є вѣлъ на сич-
 ки те братія, и́ штана влажній Іѡаннъ свобод-
 денъ ѿ царски страхъ, и́ слѹгѹвша царю небесномъ
 по всѧ дні, послѣ зема дозволеніе ѿ и́гумена,
 да си напрѣви церква и́ келліа ѿ монастыря на
 дѣрѣ, Храмъ святимъ Архангелмъ, та́мъ да
 сѣди шестъ дні чрезъ недѣла та, а́ въ недѣла и́
 въ праѣдници держащъ десна страна въ монасты-
 рата въ велика та церква, и́ поа́лъ со всѣ сѣрдце,
 и́ съ оумленіемъ, и́ събѣшта, кога́ поа́лъ якоби-
 стовы пѣсни ѿ ѿ трада задремалъ, и́ видѣлъ пре-
 сватая Богородица, и́ мѹ рекла: радуйся чадо
 мое Іѡанне, да ми поещъ, и́ нещемъ датѣ штага-
 вимъ: това рекла и́мъ дала єдна жалтица, и́ се
 собѣдила Іѡаннъ, видѣлъ въ ржи тѣ си златица
 та, и́ заплакалъ, и́ благодарилъ Богоматери, и́ ѿ
 тога се побѣше на десна страна, славилъ бoga, и́ ѿ
 много стоеніе подтекла мѹ нога та, и́ се стана-
 ла гнила, и́злѣжаще гной смраденъ, а́ма скорый
 врачъ ѿздорави го каквѣто Іѡанна дамаскина, іа-
 вимъ се пресватая Богородица, и́ рече мѹ: да вѣ-